

РЕШЕНИЕ

№ 9220

гр. София, 15.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разглежда докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20211110142388 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.124 и сл.ГПК

Образувано е по предявен от АНН. К. Б. против Н. Д. М. по **чл.127а, СК, вр.чл.76, т.9 ЗБЛД** за постановяване на съдебно решение за заместване съгласието на ответника за пътуване на общото дете на страните Анастасия Николова М.а, родена на 22.04.2014г., извън пределите на Република България, придружаван от майка си или посочено от нея пълнолетно лице, до навършване на пълнолетие, до държавите от Европейския съюз, както и в Украйна, Обединеното кралство Великобритания, Република Сърбия, Република Турция, Република Македония, Швейцарска конфедерация, Кралство Норвегия, Република Черна Гора, Ватикана, Република Исландия, Княжество Лихтенщайн, Княжество Монако, Република Сан Марино, Руска Федерация, придружено от неговата майка или посочено от нея пълнолетно лице, за не повече от 60 дни годишно, във време което не съвпада с определения от съда режим на лични контакти с бащата до навършване на пълнолетие от детето. и за издаване на необходимите за това документи (паспорт за задгранични пътувания)

В исковата молба се твърди, че ищцата АНН. К. Б. е имала сключен граждански брак в периода до 26.09.2016 г., от който имат родено едно малолетно дете – Анастасия Николова М.а, родена на 22.04.2014 г., като съдът утвърди според постигнато споразумение между ищцата и ответника, че родителските права върху детето са предоставени на ищцата АНН. К. Б., а на бащата е отреден личен режим на контакти. Твърди се, че грижите за детето се поемат изцяло от ищцата, и след прекратяване на брака между ищцата и ответника няма разбирателство за предоставяне на декларация-съгласие от ответника за пътуване на детето им извън страната, включително Украйна, която е родната държава на ищцата. Според ищцата, след развода през 2016 г. ответникът Н.М. е заверил и предоставил декларация-съгласие на ищцата, но впоследствие през 2018 г. е подал заявление в ГД „Гранична Полиция“, с което е оттеглил всички предишни декларации за съгласие за пътуване на детето извън страната. След проведен разговор през 2018 г., ответникът е подал ново заявление и разрешение за съгласие за пътуване извън страната, което през 2021 г. отново е

отменил. Твърди се, че е в интерес на детето да пътува извън Република България и да поддържа връзки с родителите на ищцата, като поради това се иска уважаване на предявения иск.

В съдебно заседание пледира за уважаване на исковата претенция. Претендира разноски.

Ответникът Никола Димитров М. в отговора на исковата молба оспорва предявения иск като твърди, че ищцата АНН. К. Б. многократно го е заплашвала ответника, че ще отведе детето в Украйна, за което има подадени молби в Софийска Районна Прокуратура. Според ответника молителката нарушава определения режим на контакти на детето с бащата, като е възможно да напусне страната и да не върне детето в България. Поради това се иска отхвърляне на предявения иск.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото, доводите на страните, намира от фактическа и правна страна следното:

Не е спорно между страните, а и от събраните по делото доказателства се установява, че страните са родители на детето Анастасия Николова М.а, родена на 22.04.2014 г. /удостоверение за раждане, издадено въз основа на акт за раждане № 0082/24.04.2014г. на СО-Район "Илинден"/, от прекратеният им, с решение № 14711/26.09.2016г., постановено по гр.д.№ 25867/2016 г. по описа на СРС, 92 състав, влязло в сила на 26.09.2013г., граждански брак. Страните не спорят, а и по делото се установява, че с посоченото решение, с което е прекратен гражданския им брак, родителските права върху детето са предоставени за упражняване на майката, при която е определено местоживеенето на детето, като на бащата е определен режим за лични контакти с него, както следва: всяка първа и трета седмица от месеца от петък в 19.00 часа до неделя 18.00 часа с преспиване, всеки вторник и четвъртък от месеца от 17.00 до 19.00 часа без преспиване, официалните празници, определение за страната, се поделят поравно между родителите, както и един месец през лятото по време, което не съвпада с платения годишен отпуск на майката, значимите празници за детето и родителите се редуват на четни и нечетни години- рождени и именни дни.

Не е спорно между страните, а при социалното проучване е установено, респ. отразено в социалния доклад, че основните грижи за детето се полагат от майката. По време на съдебния процес бащата изтърпява наказание „лишаване от свобода” в Централния софийски затвор.

По делото са събрани гласни доказателства. От показанията на св. Камелия Янкова Димитрова, приятелка на ищцата, които съдът кредитира изцяло, доколкото липсват каквито и да е доказателства, които да ги поставят под съмнение, се установява, че ищцата е родом от Украйна, там живеят нейните родители, има две деца – Анастасия на 7 години и по-голяма дъщеря Сибил. Сама се грижи за тях. Родителите на бащата са в София, но не помагат за отглеждането на детето. Свиодетелката разказва, че преди 2-3 години ищцата е ходила в Украйна, за да се срещне с родителите си, но през последните години не е ходила. Детето Анастасия се чувала с баба си и дядо си и искало да им отиде на гости. Свиодетелката разказва, че не знае, че бащата не дава разрешение на детето да напуска страната. Свиодетелката на ответника Наталия Боянова Плугчиева разказва, че ищцата не позволявала на бащата да общува детето и неговите родители. Заплашвала го, че ще изведе детето от страната и повече няма да го върне. Съдът не кредитира показанията на този свидетел, доколкото същите пресъздават чужди разкази. От показанията ѝ не стана ясно от къде има информация за разговорите между страните и за отправените заплахи, дали са били лично възприети или перазакани от някои от страните.

По делото е приобщен доклад от ДСП ЛЮЛ.. При провеждане на срещи със страните са констатирани, че основните грижи за детето се поемат от майката, а бащата понастоящем е в затвора за измами. Пред социалните работници ищцата Б. е съобщила, че всяко лято има проблеми с бащата на детето, който не ѝ давал разрешение да пътува с дъщеря им до

родината си, за да се види с родителите си. Ответникът ил взел паспорта на детето и искал от ищцата да се молил да ѝ го даде. Последният бил пуснал забрана за напускане на страната на ищцата с детето. Пред социалните работници ищцата Бонсдаревска е споделила, че през лятото иска да отиде на гости на родителите си и след това да се върне в България, където е устроила живота си.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявен е иск за осигуряване на заместващо съгласие за пътуване на дете в чужбина от родител, който отказва да даде такова – чл. 127а, ал. 2 СК и за издаване на задграничен паспорт. Такъв иск се уважава ако пътуването в чужбина е в интерес на детето съгласно чл. 3, т. 3 ЗЗДет и ако това няма да прекъсне контактите му с другия родител.

Съгласно чл. 127а СК спорът между родителите за пътувания на децата им в чужбина и за издаването на необходимите лични документи за това се решава от съда по настоящ адрес на децата. Съгласно разпоредбата на чл.76, т.9 от ЗБЛД може да не се разреши напускането на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойница, попечители, като при разногласие между родителите спора се решава по реда на чл.127а от СК.

За да е *допустимо* производство по чл.127 а от СК трябва между родителите на децата да е налице непреодолимо разногласие по спорния въпрос, на каквото в случая съдът приравнява липсата на контакт с ответника. При установеното противопоставяне от страна на ответника, на каквото съдът приравнява липсата и на заявена категорична позиция, поради липса на контакт, намира, че дължи произнасяне по същество по спорните въпроси, *като съобрази най-вече интересите на детето*. Съдът дължи произнасяне по този въпрос, респ. има правомощието да замести съгласието на родител детето му да пътува извън пределите на РБългария, **единствено в случаите**, в които родителите на детето не могат да постигнат съгласие по тези въпроси (по арг. от чл.127а, ал.1 и ал.2 от СК), каквото съгласие в настоящият случай не може да бъде постигнато, но **само** ако проектното пътуване на детето в чужбина е в негов интерес. При преценката за интереса на детето, съобразена и с цитираните актове, се налага извод, че някои пътувания в чужбина на детето, дори с родителите биха могли да имат негативно въздействие за него, поради което съдът не следва да ги разрешава. Още, повече, че на въпроса за степента на конкретност на искането за даване на съдебно разрешение за пътуванията на детето в чужбина съществува и задължителна практика на ВКС, като се приема, че при нужда на детето да пътува в чужбина и разногласие на родителите за това, съдът може да разреши конкретни пътувания за определен период от време и до определени държави или неограничен брой пътувания през определен период от време, но също до определени държави.

В конкретния случай в интерес на детето Анастасия е да пътува извън територията на Република България, да придобива впечатления и от другите държави, като по този начин се разширява техния мироглед, а пътуванията ще му се отразят благоприятно на възпитанието и развитието като цяло. Съгласно чл.35, ал.1, изр.І от Конституцията на Република България „всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели”, като според чл. чл.35, ал.1, изр.ІІ КРБ „това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани”. Правото на свободно движение в рамките на държавите-членове на Европейския съюз е гарантирано и от чл.3, §2 от Договора за Европейски съюз. Съдът не намира основания за ограничаване правото на детето да напуска страната, с майка си или определено от нея лице, но за определени периоди, до определени дестинации и по начин без да се ограничава правото на

определения режим за лични контакти на бащата с детето, респ. без да се ограничава правото на майката ефективно да упражнява родителските права и то по начин, който не нарушава съдебното решение за родителски права и мерките относно тяхното упражняване.

По делото се установи, че роднините на ищцата живеят в Украйна, в същото време тя има финансова възможност да организира пътувания на децата си до различни държави с цел да разширят общата си култура. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че майката ще заведе детето Анастасия в Украйна, където в момента се водят военни действия и така ще застраши неговия живот и сигурност. Съгласието за пътуване, което се дава с настоящото решение, предполага възможност на майката да пътува до различни дестинации, а по делото ема достатъчно данни, че самата тя е отговорен родител, който не би завел детето си на място, където има опасност за живота и здравето му. С оглед фактите по делото може да бъде направен извод, че е налице и нужда у детето да пътува свободно с майка си до държавите – членки на ЕС, както и в Украйна, Обединеното кралство Великобритания, Република Сърбия, Република Турция, Република Македония, Швейцарска конфедерация, Кралство Норвегия, Република Черна Гора, Ватикана, Република Исландия, Княжество Лихтенщайн, Княжество Монако, Република Сан Марино, Руска Федерация, неограничено по брой пътувания и тяхната продължителност, през почивните дни и по време на училищните ваканции, без тези пътувания да съвпадат с определения режим на лични контакти на ответника, с решение № 14711/26.09.2016г., постановено по гр.д.№ 25867/2016 г. по описа на СРС, 92 състав, за срок до навършване на пълнолетие.

Що се отнася до срока, за който съдът намира, че следва да се замести съгласието на бащата детето да пътува извън страната, то същият е съобразен с конкретиката на настоящия казус и липсата на обстоятелства имащи изключителен характер. Относно срока на даваното разрешение настоящият съдебен състав намира за необходимо да отбележи, още, че този срок е съобразен с възрастта и интереса на детето, за който именно е длъжен и служебно да следи (арг. и от чл.127а, ал.3, изр.3 и ал.4 от СК), **поради което и не е тясно обвързан от искането на страните**, първоначално заявени или уточнение в последствие, за което не е необходимо изменение на исковата претенция по реда, предвиден в ГПК, тъй като производството по делото е по характер спорна съдебна администрация.

Настоящият съдебен състав намира, че с даването на горното разрешение, ще се даде възможност на майката да пътува при възможност с детето, с цел туризъм и почивка, както и да планира предварително тези пътувания, без да засяга местоживеенето и средата, в която детето расте и се отглежда, а от друга страна ще се даде и възможност на бащата, ако реши да осъществява определеният му режим на лични контакти с детето, да се поддържа емоционалната връзка с него.

Що се отнася до искането за заместване съгласието на бащата за издаването на лични документи (паспорт) на детето Васко за пътуване извън пределите на РБългария, то това искане, в случая е свързано и е последица от решаване на въпроса за пътуване извън страната. С оглед фактите по делото съдът не намира основание да не бъде заместено съгласието на бащата за издаване, респ. подновяване на вече издаден паспорт на детето. Заместването на липсващото съгласие на ответника за издаване паспорт на детето не би нарушило по никакъв начин правата и интересите на последното. По тези съображения следва да се постанови акт на спорна съдебна администрация, с който да се замести и липсващото съгласие на бащата по отношение издаването на паспорт на общото дете на страните по реда на Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

По разноските: Ищцата претендира заплащане на разноски в настоящото производство. Съдът намира искането за неоснователно. С оглед характера на настоящото производство и предвид обстоятелството, че въпросите за пътуване на дете извън страната

и издаване на необходимите за това документи са част от родителската отговорност, то претенцията за разноси на ищцата следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА, на основание чл.127а СК, във вр. с чл.76, т.9 ЗБЛД **СЪГЛАСИЕТО** на бащата **Н. Д. М., ЕГН *******, с адрес гр. София, за **издаване на паспорт и за пътувания** на детето – **АНАСТАСИЯ НИКОЛОВА М.А, ЕГН *******, придружавано от майка му Анна Константинова Б., ЕГН ***** , или упълномощено от нея пълнолетно лице, извън територията на Република България, за *срок до навършване на пълнолетие*, до Държавите –членки на ЕС, както и в Украйна, Обединеното кралство Великобритания, Република Сърбия, Република Турция, Република Македония, Швейцарска конфедерация, Кралство Норвегия, Република Черна Гора, Ватикана, Република Исландия, Княжество Лихтенщайн, Княжество Монако, Република Сан Марино, Руска Федерация, неограничено по брой пътувания и тяхната продължителност, през почивните дни и по време на училищните ваканции, без тези пътувания да съвпадат с определения, с решение № 14711/26.09.2016г., постановено по гр.д.№ 25867/2016 г. по описа на СРС, 92 състав, влязло в сила на 26.09.2016г., режим на лични контакти на бащата с детето.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на *ищеца* Анна Константинова Б., ЕГН ***** за присъждане на разноси в настоящото производство.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок, считано от съобщаването му на страните .

Препис от решението да се връчи на страните (чл. 7, ал. 2 от ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____